

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fvlginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. 30. De septem visionibus & reuelationibus præcipuis quas habuit
meditando in Passione Domini. Et de prima earumdem visionum. Et
qualiter ostensa fuit ei paupértas quam Christus habuit omnis humani ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

cere possumus, & Deus velit quod non sit mihi peccatum quia ita malè & cum defectu refero.

Trigesimum capitulum. De septem visionibus & revelationibus precipuis quas habuit meditando in Passione Domini nostri. Et in hoc eodem capitulo tractatur de prima earundem visionum. Et qualiter ostensa fuit ei paupertas quam Christus habuit omnis humani auxilij, & omnium persecutorum suorum obstinata corda: astutiaque eorum ad destruendam perdendumque nomen eius.

QUADAM vice ego eram in meditando de Passione & de paupertate filij Dei incarnati, Christus autem ostendit mihi, & videbam paupertatem eius tam magnam, quam clarè demonstrabat in corde meo: & volebat quod ego viderem, & benè considerarem, & videbam:

illos pro quibus se fecit pauperem, & tunc habui, & sensi maximum dolorem & reprehensionem, ita quod cor meum quasi deficiebat.

*De paupertate
Christi
magna.*

Post hæc autem amplius demonstravit mihi de sua Passione, & tunc videbam eum pauperem de amicis & parentibus: & videbam eum tam pauperem de se ipso quod non posset secundum humanitatē se adiuuare. Et amplius placuit sibi ostendere mihi plura de sua Passione, quam fuerant illa quæ audiueram referri, & intelligebam quomodo Christus in Passione sua videbat omnia corda obstinata illorum impiorum cōtra se, & videbat omnia membra cum grandi solitudine destruere nomen suum. Et videbat quomodo habebant magnam memoriam & studium ad eum destruendum, & videbat omnes subtilitates, astutias, & machinationes, quas impij faciebant contra eum.

Et videbat omnia consilia, & multitudinem detractionum, & iras illas, & furores grandissimos eorum, & videbat omnes apparatus eorum, & omnes cogitationes quas habebant & faciebant, quomodo possent eum crudelius affligere. Crudelitas enim passionis suæ fuit multa, & videbat omnes pœnalitates & iniurias & verecundias. Et anima mea videbat plus de passione sua quàm ego nolo dicere, immo volo tacere. Et tunc anima cum clamore dicebat: Sancta Maria mater afflicti, dic mihi aliquid de ista Passione benedicti filij Dei, quia tu vidisti plus de ista Passione, quàm alius sanctus. Vidisti enim eam oculis capitis & cum oculis mentis, & intentissimè considerasti, pro eo quod summè eum dilexisti. Iterum clamabat anima mea dicens, est aliquis sanctus, qui sciat mihi dicere aliquid de ista Passione, de qua non audio fieri memoriam, nec aliquid lo-

*Indicibilem esse,
ac inexplicabilem
dolorem passionis
Christi.*

qui nec referri, sicut anima mea vidit, quoniam tanta est quod eam referre non possum? Passionem enim Christi tantam vidit anima mea, quod quantumcunque sancta Maria viderit plus quam alius sanctus, multis modis tamen intelligo quod nullo modo posset illam dicere, nec etiam alius sanctus. Et si quis illam diceret, ego dicerem tu es ille, qui sustinuiisti eam. Visa igitur sic passione filij Dei, ego fui in maiori dolore, quam vnquam fuerim. Si enim corpus meum hic deficeret, non esset mirum. Adhuc enim nō possum habere lætitiā quando recordor, & perdidisti illum vigorem animi quosolebam esse læta, nec potui lætari de multo tempore.